

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	3.Kf.700.310/2025/4.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (felperesi képviselő címe, eljáró képviselő: dr. Oláh Tamás kamarai jogtanácsos)
Az alperes:	vármegyei Rendőr-főkapitányság (alperes címe)
Az alperes képviselője:	dr. Kurcsics Gerda kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díj megfizetése iránt indított közszolgálati jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (7. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Győri Törvényszék 5.K.700.346/2025/6. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 20.000 (húszezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2022. szeptember 1-től 2024. július 31-ig (a továbbiakban: peresített időszak) a helység¹ Rendőrkapitányság (Téti Rendőrőrs) állományában körzeti megbízottként teljesített szolgálatot; működési körzete település¹, település² település volt. A körzeti megbízotti beosztásához nem tartozóan rendszeresen végzett a körzeti megbízotti működési körzetén kívül járőri, járőrvezetői, járőrparancsnoki és egyéb (TIK küldések, elővezetések, átkísérések, előállított őrzés, fokozott ellenőrzés, kísérőőri) szolgálati feladatokat, melyek ellátásáért megbízási díj megfizetését kérte. Az ennek érdekében előterjesztett szolgálati panaszát az alperes vezetője a határozat¹ számú határozatával megalapozatlanság miatt elutasította.

A felperes keresete

[2] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a 2022. szeptember 1. napjától 2024. július 31. napjáig terjedő időszakra bruttó 811.650 forint megbízási díj és késedelmi kamata megfizetésére. A megbízási díj mértékét a rendvédelmi illetményalap 75%-ában határozta meg; keresete jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés c) pontjára hivatkozott. Álláspontja alátámasztására utalt a Kúria és a Fővárosi Ítéltábla eseti döntéseire.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[3] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek bruttó 811.650 forint megbízási díjat és annak késedelmi kamatát. A Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjára alapított megbízási díj igény tekintetében rögzítette, hogy azt az időközben bekövetkezett jogszabályi változások okán két időszakra bontva kellett vizsgálni, egyrészt a 2022. szeptember 1. és 2023. január 31. napja közötti, másrészt a 2023. február 1. napja és 2024. július 31. napja közötti időszakban. Ismertette a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (továbbiakban: KMB Szabályzat) módosítását megelőző időszakra vonatkozóan kialakult bírói gyakorlatot, miszerint a körzeti megbízotti működési területen kívüli feladatellátás, a halasztást tűrő ügyeleti küldések teljesítése, illetőleg a KMB Szabályzat 25. pont szerinti feladatok teljesítése a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pont szerinti többletfeladatnak számítanak. A kísérőőri feladatok teljesítésére a peresített időszak első részében az alperes jogszerűen nem utasíthatta a felperest, mivel erre a KMB Szabályzat ekkor mér nem hatalmazta fel. Kiemelte, az alperes maga sem vitatta azt, hogy a felperes a keresetlevélhez mellékelte kimutatás szerinti napokon a körzeti megbízotti körzetén kívül végezte a kimutatásban nevesített feladatokat, illetve szinte minden szolgálati napján végezte munkáltatói utasításra, eseti jelleggel a felsorolt feladatokat, miközben a körzeti megbízotti feladatai alól erre az időszakra nem mentesítették.

[4] A KMB szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos módosításával összefüggésben megállapította, hogy a felperes a körzeti megbízotti területén kívül járőrfeladatokat látott el, melyek többletfeladatként értékelendők, így a Hszt. 71. § (5) bekezdése alapján megbízási díjra jogosítanak. A körzeti megbízotti és a járőr feladatok ellátása egymástól elválik, e beosztásokat a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi

feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (továbbiakban: 30/2015. BM rendelet) külön nevesíti a részfeladatok esetleges átfedései ellenére. A KMB Szabályzat módosítása alapján a körzeti megbízott csupán a körzeti megbízotti működési körzetében köteles a járőri feladatok elvégzésére, azonban a felperes a járőrszolgálati és egyéb járőri jellegű feladatokat a saját körzeti megbízotti működési körzetén kívül nem eseti jelleggel végezte, ami a megbízási díjra jogosította.

[5] A Hszt. 2023. február 1. napjával bekövetkezett módosítását követő időszakban nem vitás, hogy a hivatásos állomány tagja a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontja értelmében a szolgálat ellátásával összefüggésben köteles a szolgálati beosztásából eredő, valamint – a rendes szolgálatteljesítési idején belül külön ellentételezés nélkül – a szolgálati beosztásához nem tartozó, a végzettsége, képzettsége alapján részére a foglalkoztató szervezeti egység feladatkörén belül meghatározott szolgálati feladatait a törvényes előírásoknak, a parancsoknak és intézkedéseknek megfelelően – szükség esetén veszély vállalásával –, az elvárható szakértelemmel és gondossággal pártatlanul és igazságosan végrehajtani. E szabály azonban nem jelenti azt, hogy amennyiben e többletfeladatot az állomány tagja rendszeresen, tehát nem eseti jelleggel és számára jelentős többletmunkát eredményezve végzi, annak ellentételezésére ne lenne jogosult. A Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjának csak olyan értelmezése helyes, amely a 71. § (1) bekezdés c) pontja alkalmazásának is teret enged, ellenkező esetben a hivatásos állomány tagja ellenszolgáltatás nélkül, lényegében korlátozásoktól mentesen, a beosztásához nem tartozó feladatellátására megbízhatóvá válna. A Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában és (3) bekezdésében meghatározott többletfeltétellel válik el a megbízási díj az általános szabályozástól. E speciális juttatás megfizetésére vonatkozó jogalkotói szándék a Hszt. 71. §-án keresztül érvényesül, habár a hivatásos szolgálati jogviszony különleges közszolgálati jogviszony, azonban a rendszeresen előforduló jelentős többletmunka ellátásáért a hivatásos állomány tagjai is ellenszolgáltatásban kell, hogy részesüljenek. Mindezt alátámasztja, hogy a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjában a rendszeresen elvégzett többletmunkára való utalás nem szerepel, azonban e kitétel a 71. §-ban, mint speciális szabályban megtalálható. Megállapította, hogy a felperes a 2023. február 1-jét követő időszakban is rendszeresen jelentős többletmunkát végezve látott el többlettevékenységet. A megbízási díj havi összegét a kereseti kérelemmel egyezően a rendvédelmi illetményalap 75 %-ában határozta meg, figyelemmel a felperes által ellátott többletfeladat mennyiségére, rendszerességére, folyamatosságára, amelyet a keresetlevélhez mellékel, az alperes által sem vitatott tartalmú kimutatás igazol.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[6] Az elsőfokú ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben – annak tartalma szerint – az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte. Érvelése szerint az elsőfokú bíróság a Hszt. 71. § (1)-(6) bekezdéseiben, a 30/2015. BM rendelet 2. számú mellékletében foglaltak téves értelmezésével, jogszabálysértő módon hozta meg döntését. A felperes a működési körzetén kívüli járőri jellegű feladatokat nem más beosztáshoz tartozó többletfeladatként, hanem a körzeti megbízotti beosztáshoz tartozóan látta el a KMB Szabályzat 21. és 24. pontja alapján. A járőrrel közös szolgálat a KMB szabályzat 2. pont b)-c) alpontjai és 50-63. pontjában meghatározott rendészeti feladatok közé tartozik, amely jellemzően gépkocsizó vagy gyalogos járőrözéssel valósul meg és nem korlátozódik a körzeti megbízotti működési körzetre. A járőrözés nem kizárólag a

járőrszolgálati beosztást betöltő feladata, hanem minden közterületi szolgálatot ellátó állományi tagé. A körzeti megbízott pedig a szolgálatteljesítési idejének legalább 70%-ában köteles a közterületi tevékenység ellátására, ezért az általa végzett járőri feladat az alaptevékenységébe tartozik, az nem többletfeladat. Nem vitatta, hogy a körzeti megbízotti és a járőr beosztást a 30/2015. BM rendelet 2. melléklete külön szabályozza, azonban a beosztáshoz tartozó szolgálati feladatokat nem tartalmazza, továbbá azt sem, hogy a körzeti megbízott közterületi szolgálata keretében ellátott rendészeti feladatok a körzeti megbízotti beosztáshoz tartozó feladatok és ezek között lehetnek átfedések.

[7] A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: szolgálati szabályzat) 69-70. §-ai, 67. § (1)-(2) bekezdéseire hivatkozással kifejtette, hogy a körzeti megbízotti és a járőr szolgálati forma közötti különbség az ellátandó feladatokra vonatkozik és a szolgálati formák közötti átjárhatóság is biztosított. A körzeti megbízott saját beosztásába tartozó feladata a közrendvédelmi közterületi tevékenység, amely valójában járőrözést jelent. A felperes feladatait a KMB Szabályzat nem rögzíti teljeskörűen, a munkaköri leírásában szereplő további feladatokat (pl. járőrözés, TIK küldések) a rendvédelmi szerv teljes illetékességi területén végzi járőr szolgálati formában. A rendvédelmi szerv működési specialitása, hogy egyes feladatok akár minden alapfeladatot ellátó szolgálati beosztás munkaköri leírásában megjelennek. A körzeti megbízotti, működési körzetben teljesített feladatok ellentételezése a beosztási pótlékkal, az azon felüli egyéb, a munkaköri leírásban meghatározott további szolgálati feladatokból fakadó többletterhelés ellentételezése pedig a Hszt. 157. § (1) bekezdés szerinti hivatásos pótlékkal történik. A Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjába ütközik az az ítéleti megállapítás, amely a körzeti megbízotti feladatokon túli felperesi tevékenységet a beosztásához nem tartozó többletfeladatként értékeli és az ahhoz kapcsolódó megbízási díjra jogosultságot megállapítja.

[8] Téves továbbá a megbízási díjösszegekre vonatkozó ítéleti megállapítás is. A kimutatás szerint a peresített időszakra vetített 94 szolgálati alkalom átlagosan havi 3,35 teljes szolgálati alkalmat tett ki, továbbá a többletfeladatok végrehajtása a normál, 12 órás szolgálatteljesítési időben történt, tehát túlszolgálatot nem eredményezett. A körzeti megbízotti feladatok ellátása nem szorult háttérbe, az ad hoc jellegű feladatellátások valódi többletterhelést nem okoztak. Ezért téves és a Hszt. 71. § (5) bekezdésébe ütköző az az ítéleti megállapítás, amely szerint a körzeti megbízotti feladatokon túl végzett feladatok olyan rendszerességek, amelyek ellátásáért a felperest a rendvédelmi illetményalap 75%-ának megfelelő mértékű megbízási díj illeti meg. A felperes által eseti jelleggel ellátott feladatok nem jelentettek számára többletterhelést, ezért a megbízási díj minimumára (50%) sem jogosult.

[9] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és az alperes másodfokú perköltségében marasztalását kérte. Indokolása szerint az alperes kizárólag anyagi jogszabálysértést jelölt meg, ezért fellebbezése az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás és bizonyíték értékelés mellett vizsgálható. Az abban előadott indokok egy része nem releváns, illetve általa sem vitatott. Rámutatott, hogy a körzeti megbízotti és a járőrfeladatok elválnak egymástól, a munkáltató csak egy adott beosztáson belül határozhatja meg a munkaköri feladatokat. A körzeti megbízotti és a járőri beosztások különbözőek, e két beosztás feladatait normális esetben párhuzamosan hajtják végre. A KMB szabályzat 2022. augusztus 12-i módosításával összefüggésben a Fővárosi Ítéltábla ítéleteiben foglaltakra hivatkozott, melyek kiemelték, hogy a KMB szabályzat módosításával teljesen kiüresedne a körzeti megbízotti beosztás tényleges és lényeges tartalma. A Hszt. és a 30/2015. BM rendelet szabályozásának sérelme nélkül nem lehet olyan

értelmezésre jutni, hogy a körzeti megbízotti beosztás magában foglalná a járőri beosztás valamennyi feladatát. A Kúria joggyakorlatára hivatkozással kiemelte, hogy a munkáltató csak egy adott beosztáson belül határozhatja meg szabadon a munkaköri feladatokat, az nem lehet önkényes, a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség. A megbízási díj mértékének alperesi vitatása kapcsán kiemelte, hogy e körben az alperes konkrét jogszabálysértést nem jelölt meg, nem fejtette ki, hogy milyen körülményeket értékelt az elsőfokú bíróság jogszabálysértően.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[10] A fellebbezés megalapozatlan.

[11] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 108. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. A másodfokú bíróság e körben figyelembe vette, hogy az alperes a tényállás tisztázottsága tekintetében eljárásjogi jogszabálysértést nem állított, az ítélet anyagi jogi álláspontjának felülvizsgálatát kérte a másodfokú bíróságtól; továbbá a megbízási díj mértéke körében az elsőfokú bíróság által elvégzett mérlegelést vitatta, de csak a jogalapi vitatáson keresztül, amely fellebbezési álláspont tehát ténylegesen nem az elvégzett mérlegelési tevékenységre, hanem kizárólag jogalapi vitatásra irányult, a mérlegelés jogellenességére vonatkozó szempontokat nem jelölt, így e körben a másodfokú bíróságnak vizsgálnia nem kellett. Ez azt jelenti, hogy az ítéltábla az alperes fellebbezését kizárólag az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás és bizonyíték értékelés mellett vizsgálhatta. Ekként a jogorvoslati eljárás szabta keretek között a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a releváns jogszabályi rendelkezéseket felhívta, azokat megfelelően alkalmazta, ítéletének indokolásában döntése indokait részletesen kifejtette, amellyel a másodfokú bíróság is egyetértett. A fellebbezésben előadottakra tekintettel az alábbiakat emeli ki:

[12] A másodfokú bíróság alapvetésként rögzíti, hogy a kialakult bírói gyakorlat már állást foglalt arról, hogy az állománytáblában rendszeresített beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkáltató a munkaköri leírásban egyoldalú utasításával rögzítheti, a munkaköri feladatok meghatározása azonban nem lehet önkényes. A munkáltató egyoldalú utasítási jogával kizárólag az állománytáblában rendszeresített beosztás keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, melyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni. Az alperesnél a felperes körzeti megbízotti beosztása az állománytáblában rendszeresített, egyúttal a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás, ily módon munkakörének kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség. A rendvédelmi szerveknél, így az alperesnél ellátandó beosztások kógenssek, azok szervezeti hierarchiája, besorolása jogilag rendezett; ezen túlmenően a KMB szabályzat, valamint a Járőr-és őrszolgálati szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: járőrszabályzat) rendelkezéseiből is egyértelműen következik, hogy a körzeti megbízotti feladatok és a járőr feladatok ellátása elválik egymástól.

[13] A másodfokú bíróság ezen túlmenően rámutat arra, hogy a felperes körzeti megbízotti beosztásához tartozó feladatok és az azokat meghaladó feladatok vizsgálatát a Kúria már elvégezte; ezen álláspontjától a másodfokú bíróság eltérni nem kíván. A Kúria a körzeti megbízott által működési körzetén kívül végzett járőri feladatokkal összefüggésben több határozatában kimondta: amennyiben a körzeti megbízott hosszabb időszakon át, rendszerszintűen a beosztásához nem tartozó feladatkört ellátja, a járőrfeladatokat a körzeti megbízotti működési és csoportműködési körén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végzi, az többlétszolgálatnak minősül, így annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.45.176/2021/4., Kf.VII.45.184/2021/4.).

[14] Az, hogy a szolgálati szabályzat 70. § rendelkezései a járőrözést (járőrszolgálati formát) végrehajtóként nem járőrt, hanem rendőrt jelölnek, nem jelenti azt, hogy a járőrszolgálati feladatok a felperes körzeti megbízotti beosztásába tartozóak. A szolgálati szabályzat 70. §-a önmagában egyébként sem, csak a vonatkozó egyéb rendelkezésekkel összefüggésben értelmezhető. Nem lehet figyelmen kívül hagyni a szolgálati szabályzat 67. § (1) bekezdésében írtakat, amely szerint a rendőrök a szolgálati feladataikat külön végrehajtási rendelkezések alapján, különböző szolgálati formákban, a szakmai szabályzatokban (ez a felperes esetén a KMB szabályzat) meghatározott módon hajtják végre. A szolgálati szabályzat 67. § (2) bekezdésében foglaltakból sem következik az, hogy a járőrszolgálat ellátása a körzeti megbízott feladatai közé illeszkedne. A szolgálati szabályzat ezen rendelkezése a szolgálati előjárónak csupán arra ad a lehetőséget, hogy egy adott (azaz konkrét, eseti jellegű) feladat meghatározott szolgálati formában történő végrehajtását rendelje el, s nem arra, hogy a járőrszolgálat feladatait visszatérően, rendszeresen a körzeti megbízotti beosztás részeként kezelje; ilyen törekvés a jogszabály szövegéből („a feladat”) sem olvasható ki. A hivatásos állomány tagjaira vonatkozó rendelkezések kógensek, eltérést nem engednek (EBH2010.2259.), ami egyúttal azt is jelenti, hogy azoknak kiterjesztő értelmezés nem adható.

[15] Alapítványul hivatkozott az alperes arra, hogy a KMB szabályzat 2022. augusztus 12-től hatályos rendelkezései alapot teremtettek a felperes munkakörének a járőri munkakörrel történő bővítésére, még akkor is, ha maga sem vitatta, hogy a két munkakör nem teljesen feleltethető meg egymásnak. A KMB szabályzat 2022. augusztus 11. napjáig hatályos rendelkezései a 30/2015. BM rendelet 2. mellékletével konform módon értelmezhetően rögzítették, hogy a körzeti megbízott mely sajátos körülmények mellett láthat el és milyen illetékességi területen járőri, járőrszolgálati feladatokat, azaz nem tekintette a munkakör részének egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását, csak részfeladatok ellátásáról rendelkezett. Ezzel szemben az ORFK vezetője a KMB szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos módosításával, annak 2. pont b)-c) alpontjai és 44. pontja értelmében – a 25. pontban tett kivétellel –, arra utasította az alárendelt szerveket, hogy a rendőrkapitányság teljes illetékességi területén tekintsék a körzeti megbízotti munkakör részének a járőrszabályzat szerinti feladatok ellátását, tehát a járőri, járőrszolgálati feladatok majdnem teljes körének elvégzését. E vonatkozásban a két beosztás munkaköri feladatai között minimális disztinkciót a KMB szabályzat 2. pont a) alpontja és 25. pontja szerinti feladatok jelentenek. Ennél fogva a munkáltató a 30/2015. BM rendelet 1. § a) pontja és 2. melléklet 3. pontjába ütközően a körzeti megbízotti beosztás részének tekinti a járőri beosztás feladatainak ellátását. A jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (továbbiakban: Jat.) 23. §-a szerinti közjogi szervezetszabályozó eszköz a Jat. 24. § (1) bekezdése alapján

jogszabállyal, így a 30/2015. BM rendelettel [Alaptörvény T) cikk (2) bekezdés] nem állhat ellentétben. Amennyiben a bíróság a KMB szabályzatnak olyan értelmezést tulajdonítana, hogy a körzeti megbízotti beosztás magában foglalja a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát, úgy sérülnének a 30/2015. BM rendelet szolgálati beosztásra vonatkozó szabályai, ezzel együtt a Hszt.-nek a besorolásra (114-119. §), valamint az illetmény meghatározására (154-162. §) kialakított kógens rendelkezései, melyek a szolgálati beosztáshoz kötöttek. Ezzel teljesen kiüresedne ugyanis a körzeti megbízotti beosztás tényleges és lényeges tartalma, amely elsősorban a KMB szabályzat 2. pont a) alpontja szerinti területen az ott meghatározott feladatok ellátása. A KMB szabályzat módosítása tulajdonképpen azonosíthatatlanná tette a körzeti megbízott beosztásához esetlegesen hozzátartozó, korábban megbízási díj megfizetése nélkül teljesítendő járőri, járőrszolgálati részfeladatokat is; egyben a 15. pontban egyértelművé tette, hogy a járőri többletfeladatok ellátásának vizsgálatában a körzeti megbízotti csoport körzetnek semmiféle szerepe nincs, a csoportkörzet funkciója csak a 2. pont a) pont szerinti feladatok tekintetében értelmezhető. Mindennek tükrében – a Hszt. és a 30/2015. BM rendelet szabályozásának sérelme nélkül – nem lehet olyan értelmezésre jutni, hogy a körzeti megbízotti beosztás magában foglalná a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát. Ily módon az elsőfokú bíróság a KMB szabályzat módosítása utáni időszakra is megalapozottan állapította meg a felperes megbízási díjra jogosultságát.

[16] A szolgálati viszony az állam és a hivatásos állomány tagja között létrejött különleges jogviszony, amelyben mindkét felet a sajátos szolgálati körülményeknek megfelelő, a törvényben és más jogszabályokban meghatározott jogosultságok illetik és kötelezettségek terhelik. A szolgálati viszonyra vonatkozó szabályok alapvetően kógenssek. A Kúria egy korábbi döntésében rámutatott, hogy a kógens rendelkezések kiterjesztően nem értelmezhetőek, azok alkalmazása minden esetben kötelező (EBH2016.M.11.); ilyen törvényi rendelkezéstől sem a felek, sem pedig a bíróság nem térhet el. A jogalkotó hatáskörébe tartozó kérdés dönteni arról, hogy valamely juttatást a hivatásos állomány tagjai részére megteremti-e és az is, hogy milyen feltételekkel (BH2015.79.).

[17] A perbeli esetben a felperes a körzeti megbízott beosztása melletti járőr (és egyéb) többletfeladatok ellátásáért 2023. február 1. és 2024. július 31. közötti időszakra is megbízási díjat igényelt, melyet a Hszt. 71. § (1) és (5) bekezdéseire alapított. Az alperes az eljárás során arra hivatkozott, hogy a Hszt. 2023. február 1-jén elfogadott módosítása értelmében a megbízási díjra való jogosultság megállapításához a Hszt. 71. §-ának a 102. § (1) bekezdés b) pontjával összhangban történő értelmezése szükséges. Fellebbezésében a járőri feladatellátás mértékét és annak rendszerességét nem tette vitássá, álláspontja szerint a felperest az általa igényelt juttatás a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontja alapján nem illeti meg.

[18] E körben az elsőfokú bíróság akként foglalt állást, hogy a felperes a megbízási díjra a fent hivatkozott törvénymódosítást követően a Hszt. 71. § (3) bekezdésének hatályos rendelkezése szerint jogosult, ugyanis a vitatott időszakban a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott, a szolgálati beosztásához tartozó többletfeladat ellátásával rendszeresen jelentős többletmunkát végzett, melyre figyelemmel az alperes 102. § (1) bekezdés b) pontjával kapcsolatos értelmezését nem tekintette relevánsnak; amely elsőfokú ítéleti álláspont vonatkozásában a másodfokú bíróság az alábbiakra mutat rá:

[19] A perbeli esetben a kereseti kérelem szerinti megbízási díjra való jogosultság megállapítása szempontjából relevanciával bíró körülmény, hogy a Hszt. 2023. február 1. napjával bekövetkezett módosítását követően a jogalkotó a megbízási díj jogintézményét megtartotta, azt a Hszt. 71. §-ában – a X. fejezetben meghatározott, a szolgálat teljesítésére vonatkozó általános rendelkezésektől – elkülönítetten továbbra is szabályozni kívánta akként, hogy az általánoshoz képest eltérő, a korábbiakhoz viszonyítva szigorúbb feltételek szerinti elbírálást írt elő. Nem vitás, hogy a hivatásos állomány tagja – a jogalkotó szándéka szerint – a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontja értelmében a szolgálat ellátásával összefüggésben köteles a szolgálati beosztásából eredő, valamint – a rendes szolgálatteljesítési idején belül külön ellentételezés nélkül – a szolgálati beosztásához nem tartozó, a végzettsége, képzettsége alapján részére a foglalkoztató szervezeti egység feladatkörén belül meghatározott szolgálati feladatait a törvényes előírásoknak, a parancsoknak és intézkedéseknek megfelelően – szükség esetén veszély vállalásával –, az elvárható szakértelemmel és gondossággal, pártatlanul és igazságosan végrehajtani. E szabály azonban nem jelenti azt, hogy amennyiben e többletfeladatot az állomány tagja rendszeresen, tehát nem eseti jelleggel, és számára jelentős többletmunkát eredményezve végzi, annak ellentételezésére ne lenne jogosult. A Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjának módosítása a hivatásos állomány tagját általános jelleggel a megbízási díjra való jogosultságból nem zárja ki, ezen értelmezéssel a megbízási díj jogintézménye [a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja, valamint (3) bekezdése] valóban kiüresedne.

[20] A Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjának ezért csak olyan értelmezése lehet helyes, amely a 71. § (1) bekezdés c) pontja alkalmazásának is teret enged; ellenkező esetben a hivatásos állomány tagja ellenszolgáltatás nélkül, lényegében korlátozásoktól mentesen a beosztásához nem tartozó feladat ellátására megbízhatóvá válna. A Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában és (3) bekezdésében meghatározott többletfeltétellel válik el a megbízási díj az általános szabályozástól; e speciális juttatás megfizetésére vonatkozó jogalkotói szándék a Hszt. 71. §-án keresztül érvényesül, ami abban ragadható meg, hogy habár a hivatásos szolgálati jogviszony különleges közszolgálati jogviszony, azonban a rendszeresen előforduló, jelentős többletmunka ellátásáért a hivatásos állomány tagjai is ellenszolgáltatásban kell, hogy részesüljenek. Ezt a jogi álláspontot támasztja alá, hogy a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjában a rendszeresen elvégzett jelentős többletmunkára való utalás nem szerepel, azonban e kitétel a 71. §-ban, mint speciális szabályban megtalálható; ezen feltételek teljesülése esetén megbízási díj jár. Fellebbezésében alaptalanul hivatkozott tehát az alperes arra, hogy az érintett hónapokban a felperes megbízási díjra jogosultságát a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontja kizárja, ugyanis ez esetben is érvényesül a „lex specialis derogat legi generali” elv, miszerint az általános szabályt a speciális szabály minden esetben felülírja. A perbeli esetben ez akként ölt testet, hogy a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjában szereplő általános szabály helyett a 71. §-ban rögzített rendelkezést kell alkalmazni. Mindezt összevetve a Hszt. 71. §-nak vonatkozó rendelkezéseivel, az elsőfokú bíróság arra a jogi következtetésre jutott, hogy a Hszt. 71. § (3) bekezdésének módosított szabályozása értelmében külön díjazásra (megbízási díjra) a hivatásos állomány tagja akkor jogosult, amennyiben a többletfeladat ellátásával jelentős többletmunkát végez és a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkörrel való megbízási díjra való megbízási díjra való jogosultságból nem zárja ki, ezen értelmezéssel a megbízási díj jogintézménye [a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja, valamint (3) bekezdése] valóban kiüresedne.

[21] Az elsőfokú bíróság ebből következően azt is helyesen értékelte, hogy a felperes az érintett hónapokban jelentős többletmunkát végzett. A Hszt. 71. § (3) bekezdésének módosításával a jogalkotó szándéka arra irányult, hogy a többletszolgáltatért járó helyettesítési díjra az állomány tagja csak azokban az esetekben legyen jogosult, amikor a többletfeladat ellátása valóban érdemben haladja meg a szolgálati beosztásból eredő feladatellátás kereteit. Az elsőfokú bíróság indokát adta annak, hogy a felperes által a körzeti megbízotti beosztása mellett rendszeresen végzett egyéb feladatokat miért tekintette jelentős többletmunka végzésnek. A tényállásban foglaltak és a jogi indokolásban leírtak összevetése alapján megállapítható, hogy figyelemmel volt arra, hogy a felperes a peresített időszakban nem eseti jelleggel végzett járőrtevékenységet és rendszeresen ellátott egyéb feladatokat a körzeti megbízotti működési körzetén kívül; az pedig nem lehet tényállási elem, hogy ezen többletfeladatokat a felperes nem a szolgálatteljesítési idején túl végezte. Ily módon az elsőfokú bíróság – a megbízás rendszeres jellege és a jelentős többletmunka ellátása miatt – a kereset megalapozottságáról e körben, ezen kereseti időszak tekintetében is helytálló döntést hozott.

[22] Miután az elsőfokú bíróság a jogalap kérdésében helytállóan döntött, az fel sem merülhetett, hogy a felperes - az alperes fellebbezési hivatkozása szerint - megbízási díjra ne lenne jogosult. Az elsőfokú bíróság az elvégzett mérlegelési tevékenysége során az anyagi jogszabály (Hszt. 71. § (5) bekezdése) által meghatározott tartományban maradt, amikor a megbízási díj mértékét az illetményalap 75 %-ban határozta meg; ezen felül az általa figyelembe vett és ítéletében ismertetett mérlegelési szempontok beilleszthetők voltak a 31/2015. BM rendelet 35. § (6) bekezdése szerinti kritériumok közé. Az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap 75%-ban történő meghatározásával a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl; így módon nincs jogalap a helytálló ítéleti döntés megváltoztatására.

[23] Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[24] A pervesztes alperes a Kp. 35. §-a alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló, az ellenkérelem benyújtásának időpontjában hatályos 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (3) bekezdés a) pontja és 3. § (1) bekezdés a) pontja alapján köteles a fellebbezéssel érintett pertárgyértékhez (811.650 forint) igazodó és a jogi képviselő által kifejtett munkával arányosan számított, a pernyertes felperest a Pp. 82. § (3) bekezdése – mely szerint a felszámítottnál magasabb összegű perköltség megállapítására nincs lehetőség – rendelkezéseire tekintettel megillető másodfokú perköltség megfizetésére.

[25] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért a fellebbezési eljárási illetéket a Kp. 35. § (1)

bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontjára és a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli. A fellebbezési eljárási illeték összege az Itv. 39. § (1) bekezdése és a 46. § (1) bekezdése alapján 64.932 forint.

[26] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 77.§-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[27] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2026. február 18.

dr. Németh Andrea sk.	dr. Kinyó Krisztina sk.	dr. Szeles Balázs György sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró